



ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת לך לך

תשפ"ה

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

ייעוץ בענייני ברית מילה

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עלית
טלפון: 025022814

ברית מילה בזכות לימוד פרשת השבוע

פרשת השבוע היא הפרשה שנאמר בה ציווי ה'
לאברהם אבינו ע"ה: ואתה את בריתי תשמור
אתה וזרעך אחרריך. וזהו בעצם ציווי לכל יהודי
ויהודי בכל הדורות: "ואתה את בריתי
תשמור"!!! ואכן אפשר להיווכח בזה באופן
מופלא ביותר שיהודים שרחוקים מדת (מחבר
העמים) שומעים באופן אקראי את קריאת
הפרשה ומתעוררים בכל העוצמה לחיוב שבדבר.

תופעה זו לא ניתנת להסבר על פי הטבע אלא מכח
הציווי האלקי והשמימי אתה וזרעך אחרריך.

כדוגמת ברית המילה לבחור בגיל 22 שנים
שהתקיימה בשנה שעברה בעיר קישינוב שבמדינת
מולדובה, מיד לאחר קריאת התורה שבו נאמר
שאברהם אבינו נימול בגיל 99, פנה לרב פנחס
זלצמן הרב הראשי של מולדובה "אני לא מוכן
להמתין אני רוצה עכשיו הכי מוקדם לקיים את
מצוות הברית", ובזכות מצוה זו שגוררת עוד
מצוות, כשבאנו לעשות את הברית היה יהודי
נוסף בגיל 49 שכל כך התרשם מריקודי השמחה
ששרתה על הנוכחים החליט על אתר גם כן
להכנס בבריתו של אאע"ה, וכך זכו שניהם לקיים
את הפסוק "התהלך לפני והיה תמים"

בשבוע האחרון זכינו למול בחור בגיל 20 בקייב
שבאוקראינה, הבחור למד בבית ספר דתי וקיבל
ערכים יהודים ויצא למקומות אחרים, בסוכות
חזר לבית הכנסת ואמר שמרגיש שצריך את
היהדות ודבר ראשון רוצה שכבר יעשו לו ברית
ונקרא שמו בישראל – אליהו, בשמחת הברית
ובסעודה שלאחריה הסברנו לו את מהות השם
אליהו, ואליהו הנביא מגיע לברית, ויבשר בשורות
טובות במהרה.

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

מהספר פניני הברית

וכל אנשי ביתו וגו' נמולו אתו. להיות שהם לא היו עצם
מעצמיו ולא יהיו יודעים לכוין הסוד הנ"ל, ציוה להם שיעשו
על דעתו ועל כוונתו, כמו שכתבנו כמה פעמים בקבלה
מהצדיקים שמי שאינו יודע לכוין בסודות עליונים, יאמר
בפה מלא בעת עשיית המצות על דעת הצדיקים, וכן צוה
אברהם לאנשי ביתו. וזה שכתוב נמולו אתו. רצה לומר על
דעתו ועל כוונתו, והבן: (אגרא דכלה)

נמול אברהם. נמול מעצמו, שלא היה לו שום טורח ואימה
בדבר, שה' יתברך סייעו באותו מעשה (עיין ב"ר פמ"ט):
(אגרא דכלה)

נמולו אתו. שהשיי סייע שאחד מהם לא עיכב אתו, להיות
שגדלה תשוקתו למצות עד שנמשכה תשוקתו גם לאנשי
ביתו ואחד מהם לא עיכב: (אגרא דכלה)

י' פעמים מילה בפרשה, ונמלתם א', המל ב', ימול ג',
ימול ד', ימול ה', וימל ו', בהמולו ז', בהמולו ח', נמול ט',
נמולו י', כנגדם מצות מילה לפני י' בני אדם, לכך בפרשת
מילה י' פעמים אברהם, רמז למצות מילה בעשרה בני אדם:
(סידור תפילה לרוקח)

לזרעך נתתי את הארץ הזאת. (טז יח) במדרש, כשמל
אברהם עצמו היה נרתע מאד והיה אוחז לו הקדוש ברוך
הוא במילה, שנאמר (נחמיה ט) וזכרות עמו הברית. ונעשה לו
הקדוש ברוך הוא שדקנס (סנדק) ונתן לו ז' עממים וארצם,
לכך נוהגין ליתן השדקנס לנער הנמול מלבוש או חפץ אחר,
אחר שיתפוס אותו: (מושב זקנים מבעלי התוספות) וכן
מצינו בהגהות שערי דורא, מה עשה מטטרו"ן, נעשה סנדק
לרבי ישמעאל בן אלישע, לפיכך כל שעה שהיה רבי ישמעאל
רוצה לעלות לרקיע היה מזכיר השם שמסר לו מטטרו"ן שר
הפנים ועלה: (הגהות שערי דורא מקוואות)

ויעל אלהים מעל אברהם. (יז כב) ...וטעם למה שנאמר
ויעל אלהים. היינו שיתעסק אברהם במילה ולא יתעכב כל
זמן שהשכינה אצלו: (כלי יקר)

לאות ברית. (זו יא) זכרון תמידי ללכת בדרכיו בהיותו כחותם האדון בעבדו: (ספורנו) פירוש שהמילה היא לזכרון לקיים את כל מצותיו, ובספר חרדים כתב שענף מצות מילה הוא שיעלה האדם בכל יום אל לבו שהוא עבד למלכו של עולם בחותם המילה. והוסיף על זה בספר יוסף אומץ, ולכן סדרתי לעצמי לומר אני עבד חתום למלכו של עולם בברית קודש אשר שם בבשרי, וכתב שלדעתו חיוב אמירת דבר זה הוא חיוב מפני שהיא מצוה מדאורייתא:

והפרתי אותך במאד מאד ונתתיך לגוים. (זו ו) לשון רש"י, ישראל ואדום, שהרי ישמעאל כבר היה לו, ולא היה מבשר עליו, יש לומר בדרך צחות שכשאומר הבעל ברית להכניסו בבריתו של אברהם אבינו יש לדאוג הלא לאברהם אבינו היו שני בנים יצחק וישמעאל ושניהם נימולו על ידו, הלכך עונים לו כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים ולידבק במידת יצחק אבינו שזכה לתורה לחופה ולמעשים טובים: (דברי פתחיה)

ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו לדרתם. אומרו אתה פעם שנית הוא מיותר, אך יאמר במה שאתה נמול שממך ימשך גם לכל זרעך כל מי שימול אחריו כאילו אתה נמול עמו, כי גם כל זכותם תלוי בך: (תורת משה אלשיך) וזה הביאור בגמרא (קידושין עב:): אדא בר אהבה היום יושב בחיקו של אברהם אבינו, ופירש"י שנכנס לברית מילה, וכדלעיל שכיון שנימול, נחשב כאילו אברהם נמצא אתו, והמהרש"א כתב, שהפירוש בגמרא שזכה רב אדא בר אהבה לבא לגן עדן, דאברהם הוא הכניסו, כמו שכתוב דאברהם רואה בכל הנכנס לגן עדן, אם בעל כותית ערלתו מבשקר ליה ואין מכניסו, ולפי שבו ביום נכנס לברית מילה, תלה בחיק אברהם שהוא ראשון הנימול בעולם:

במה אדע כי אירשנה. (טו ח) בזכות המילה זכו לכניסת הארץ שנאמר (תהלים קה) ואתן להם ארצות גוים בעבור ישמרו חקיו ותורתם יצורו... וזהו אפשר כוונת אברהם ששאל במה אדע כי אירשנה. בהיות שהקדוש ברוך הוא הבטיחו על ירושת הארץ ועדיין לא נצטווה על המילה, על זה היה מתמיה אברהם לירש הארץ ועדיין לא נצטווה למול וזהו במה אדע כי אירשנה. והא דלא נצטווה באמת קודם בשורת הארץ היינו טעמא שעדיין לא היה אברהם בן צ"ט שנים ואין זמן ציווי מצות מילה אלא דוקא בהיותו בן תשעים ותשע שנים: (שרביט הזהב)

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים. (זו א) מה שלא צוהו השם יתברך על המילה עד תשעים ותשע שנה, מפני שהמילה צריכה שתהיה בתחלת היות האדם בעולם וזה הוא כשיוצא לאויר העולם אחר יום השביעי, שמיום השמיני ירצה לקרבן אשה לה'. וכיון שאברהם לא נימול בתחלת זמנו ובראשית הווייתו המתין לו עד שהגיע ובא בימים הידועים והם העשרת ימים שמראש השנה ועד יום הכפורים, וכל עשר שנים מימות האדם הם כנגד יום אחד, אם כן כשעבר האדם תשעים שנה עבר על התשעה ימים וכשנכנס בעשרה העשירית הרי נכנס ביום העשירי שהוא יום הכפורים קדש קדשים יום מחילה וסליחה, ויצוהו למול בו סמוך לשקיעת החמה בשעת נעילה וחתמו לחיים לו ולכל בני ביתו, וזהו שאנו אומרים ועל בריתך שחתמת בבשרנו. וחתמנו לחיים, וחתום לחיים כל בני בריתך שאנו אומרים בתפלת נעילה הוא רמז לזה: (תורת המנחה פרשת לך לך)

וארבה אותך במאד מאד. מה שנוהגין לאכול בסעודת שלום זכר מאכל הנקרא ארביס, יש לומר על פי הפסוק האמור אצל ציווי מצות מילה בראשונה לאברהם אבינו עליו השלום במאמר התהלך לפני והיה תמים. וכו' וארבה אותך במאד מאד. שהוא בשורת הבנים ונשתנה לשון זה מאשר נתבשר מקודם על בנים בלשון כה יהיה זרעך. וכאן נאמר לשון ריבוי, אמנם יש לומר שכאן הבטיח לו השם יתברך שקדושה זו מממש של הרשימא קדישא שיהיה בו לא אצלו לבד יהיה הקדושה הזו לאשר הוא הנבחר שבנפשות וגם טרם המולו היה מובחר בקדושתו מכל בני דורו אך אותו הקדושה יתפשט ויתרבה בכל הדורות מאתו שכולם יולדו בקדושה זו ותיכף בשמונה ימים ללידת זכר יתרשם בו הרשימא קדישא וזהו וארבה אותך. היינו האות ברית קודש שיהיה בך יתרבה בכל זרעך וכמו שכתוב ואתנה בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו. לזה עושים הסעודה הראשונה ללידת הזכר באכילת ארביס אשר בשם המבטא יש גם כן ארבה אות, ובכח הבטחה הזו נכלל ממילא שיתרבו נפשות ישראל בכל פעם בכדי שיוכל להתרבות הרשימא קדישא אשר הוא רק בישראל: (אמרי אמת פרשת פינחס)

ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך. (זו ט) בנוסח הרחמן שאומרים בברית מילה בברכת המזון, הרחמן הוא יברך אבי הילד ואמו ויזכה לגדלו וכו' מיום השמיני הלאה ירצה דמו, והקשה מרן ז"ל כי כל מצוה צריכה להיות בשלימות היינו מחשבה ומעשה כמו מצות תפילין ולולב וכדומה, ומצות מילה אי אפשר רק במחשבה, מחשב אבי הבן והמעשה עושה הילד הנימול רק בשעה שהילד מביא בנו גם כן לבריתו של אע"פ עושה הוא המחשבה ובנו המעשה ואז נשלם המצוה בשלימות, וזה אומרים הרחמן הוא יברך אבי הילד ואמו וכו' מיום השמיני והלאה ירצה דמו היינו דמו של אביו אשר נימול כי אז נגמר המצוה בשלימות, ואמר בשם א"י הרה"ק שר שלום ז"ל פירוש הפסוק, ואתה את בריתי תשמור אתה וזרעך אחריו. שתיבת אתה נראה כמיותר רק הפירוש הוא ואתה את בריתי תשמור. דהיינו שתקיים מצות מילה בשלימות והאיך אתה וזרעך אחריו. היינו ביחד תקיימו המצוה כי על ידי זרעך תקיים המחשבה ומעשה ביחד ע"כ ודפ"ח"ח: (לקט אמרי יושר מר"א מבעלזא)

ויפול אברם על פניו. היה יושב אברהם ותמה היאך ימול כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא ואתנה בריתי ביני ובינך מה כתיב אחריו ויפול אברהם על פניו כיון שנפל על פניו רמז הקדוש ברוך הוא לאותו מקום ועקצו עקרב ונמצא מהול. (תנחומא יז) ויש להבין למה שלח הקדוש ברוך הוא העקרב דוקא ולמה לא הפילו על אבן וכדומה... והנראה לעניות דעתי על פי מה שמובא (שבת קלד:): מחמין חמין לקטן וכו' שרפואת המילה היא במים חמים ומחללין שבת על זה לפעמים והנה איתא (עבודה זרה כח:): דרפואה לעקיצת עקרב היא בחמין והשתא אתי שפיר למה רמז הקדוש ברוך הוא לעקרב דוקא שכן רצה להורות את אברהם גם הרפואה שיש למילה דהיינו על ידי מים חמים וזה לא היה יודע אם לא עקצו עקרב שאז צריך חמין לרפואתו ורפואה לעקרב בחמין היא רפואה למילה גם כן: (בריתו להודיעם)

בעצם היום. בגבורת השמש בחצי היום. ופירש הנזר הקודש אף על גב דהמילה כשרה מהנץ החמה ואברהם מן הזריזין, כאן המתין אברהם עד עיצומו של יום בשעה שהכל ניעורים כדי לפרסם הדבר, וכעניין שנאמר לא מראש דברתי כנזכר אבל לשאר אינשי ודאי צריך לאקדומי ככל האפשר:

כתוב בפרקי דר' אליעזר (פכ"ח) ולא עוד אלא בעשור לחדש ביום הכפורים נמול, כתיב בכפורים כל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה. וכאן הוא אומר בעצם היום הזה נמול אברהם. הוי יודע כי ביום הזה יכפר, ביום הכפורים נמול אברהם אבינו ובכל שנה ושנה הקדוש ברוך הוא רואה דם מילתו של אברהם אבינו ומכפר על עונותיהם של ישראל שנאמר כי ביום הזה יכפר עליכם. ובנחל קדומים הביא בשם ר"א מגרמיזא "בעצם היום הזה נימול" בגימטריא "יום הכפורים", והוסיף בספר יד שאול (על התורה) לבאר את המדרש בקהלת, לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים. זמן היה לו לאברהם אימתי שניתנה לו מילה, שנאמר בעצם היום הזה נימול אברהם וישמעאל בנו. זמן היה להם לבניו שנמולו שתי פעמים, אחד במצרים ואחד במדבר, שנאמר כי מולים היו כל העם היוצאים וגו'. וביאר שהמדרש רצה לתרץ אמאי נימול אברהם ביום הכפורים, והרי המילה שלא בזמנה אלא, "דזמן היה לו לאברהם", והיינו שכיון שה' אמר לו ביום זה אז נהיה כבזמנו שדוחה יום טוב, והוסיף בכוונת הפסוק "בעצם היום הזה" דווקא ליום זה ולא ליום אחר, וכדין עשרה בטבת שאלו היה חל בשבת לא היה נדחה מפני הפסוק בעצם היום הזה סמך מלך בבל. הרי שכשעושה ביום אחר אינו מקיים הדבר כתקונו, וכיון שה' צוה לו ביום זה אז נתחייב עכשיו ולא לדחות ליום שאחר כך: (שו"ת יהודה יעלה חלק א' סי' רנ"ג)

בעצם היום הזה. חזר ופירש דלא לבד שהתחיל לעסוק בזה היום אלא באותו יום גמר העסק הרב וכולם נמלו אתו היינו בשעה אחת עמו: (העמק דבר)

בעצם היום הזה. יש לבאר מה שכתבו בספר דעת זקנים מבעלי התוספות, שלח אברהם וקרא לשם בן נח ומל אותו ואת ישמעאל בנו, ומקורו בפרקי דרבי אליעזר, ויש להבין מדוע היה צריך אברהם לשלוח אחר שם בן נח דוקא למול אותו ואת ישמעאל בנו, אלא כיון שבתחילה היה ישמעאל מסרב למול עצמו על ידי אברהם על כן היה מוכרח אברהם לשלוח אחר שם בן נח שהיה מלך שימול את ישמעאל וממנו לא יוכל ישמעאל להשתמט, וזהו שאמר הכתוב בעצם היום הזה נימול אברהם וישמעאל בנו. פירט את ישמעאל בפני עצמו ולא נכלל בכלל אנשי ביתו להורות כי מה שישמעאל הסכים למול את עצמו לא היה מרצונו הטוב ולא נימול אלא אחר שראה שגם אותו זקן אברהם מסר נפשו למול עצמו: (שפע קודש)

וזהו ענין המסירות נפש עבור המצוה ואברהם אבינו לא הסתפק במה שעשה ביום אלא שעשה ערימה מכל הערלות כדי להראות ולפרסם לכל את מצוות ה':

מאת בן נכר. סופי תיבות למפרע רנת, שהיו נמולים במזמורים: (תוספות השלם)

בפרשה זו שבו קוראים ציווי אברהם אבינו על מילתו בגיל תשעים ותשע, נהיה כולנו שותפים במצוה זו של ברית המילה של אחינו עולי חבר העמים שנימולים בגיל המבוגר בבתי חולים. עלויות חדר הניתוח לכל ברית 3700 שקלים, אפשר גם לתרום בתשלומים. בעמדת נדרים פלוס ע"ש ברית אבות או במשרד הארגון טלפון 02:5022814 ובזכות מצוה זו נתברך בבני חיי ומזוני וכל טוב.

ימי ההילולא של צדיקים נבג"מ בשבוע זה

יום ראשון ב' מרחשון	הרה"ק ר' ברוך בהרה"ק האהבת ישראל (מקור ברוך) מסערט ויז'ניץ זי"ע
יום שני ג' מרחשון	הרה"ק ר' ישראל מרוז'ין זי"ע
	הרה"ק ר' אליעזר מדז'יקוב זי"ע
	הגאון הרב יוסף זונדל מסלנט זצ"ל
	הגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל
יום שלישי ד' מרחשון	הרה"ק ר' קלונומוס קלמן מפיאסעצנא הי"ד זי"ע
יום שישי ז' מרחשון	הרה"ק ר' יעקב יצחק דן מסטריקוב זי"ע
	הרה"ק ר' נתן דוד משידלובצא זי"ע
	הגאון רבי מאיר שפירא (המהר"ם שפירא) זצ"ל
שבת קודש ח' מרחשון	הגאון רבי נחום מהורדנא זצ"ל

עובדות וסיפורי צדיקים על ברית מילה ליומא דהילולא בשבוע זה זי"ע

הכיבוד החשוב בברית הוא קוואטר: הרה"ק מרוזין אמר שהכיבוד החשוב ביותר בברית מילה הוא הקוואטר, מפני שעד עתה במשך כל ימי יצירתו והיוולדו של הרך הנימול היה אצל הנשים ורק עתה נמסר לידי הגברים, וזהו מחיי הנפש: (עירין קדישין)

הצדיקים דיברו בליל הוואכנאכט על מי שיקראו בברית: בליל הוואך נאכט של האמרי ברוך זי"ע עשו סעודה, והיה שם רבינו הקדוש בעל התורת חיים מקוסוב זצ"ל, ובני הרה"ק מרוזין, ודיברו אודות שם התינוק מאיזו משפחה יהיה ממשפחת האב או ממשפחת האם וכדומה, בבוא אחר כך הרה"ק מרוזין, התחיל לספר מהרב הקדוש רבי ברוך ממעזיבוז' זי"ע, וכן כל הלילה עד אור הבוקר דיבר ממנו עם הרה"ק בעל תורת חיים זצ"ל, למחרת בבוקר בעת הברית כשאמר הרה"ק מרוזין את הברכות והגיע לחרוז ויקרא שמו בישראל, בלי לשאול אף אחד הכריז, ברוך, הגם שהרה"ק הר"ר ברוך זצ"ל לא היה קרוב משפחה להורי הילד, בכל זאת נתנו השם אחריו, לאחר הברית הפטיר רבה"ק התורת חיים אמש כבר הבנתי כי רצונו של המחונן לקרוא לילד בשם זה: (קדוש וברוך)

זכר מצורת אליהו הנביא שהיה בברית: מסופר כי האמרי ברוך בן הרב הקדוש הצמח צדיק מוויזניץ ונכד הרב הקדוש מרוזין זי"ע, בהיותו יניק היה בוכה הרבה מאד מבלי שיוכלו להרגיעו, פעם נכנסה אמו הצדקנית אל אביה הרב הקדוש מרוזין זי"ע והשיחה את לבה על בנה יקירה המתייפח מרה, בבקשה ברכתו ועצתו, שח לה אביה הקדוש ואמר, וכי מנין יודעים מדוע בוכה תינוק? אני למשל, ראיתי את אליהו הנביא בעת שהכניסוני בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום, וכעבור שבועות מספר נכנס אלי יהודי הדומה לו, ובראותי אותו בכיתי, כך ארע פעמים אחדות, אמי קבעה, כי בכל פעם לאחר שמבקר אצלנו היהודי הזה אני בוכה, על כן היתה מונעת ממנו מלהכנס בגין כך בכיתי עוד יותר נו אפשר לדעת סיבת בכייתו של תינוק?: (קדוש וברוך)

לשמע בקול המוהל ולא הרופא: רבינו הקדוש המקור ברוך זי"ע היה מצדד תמיד בחוות דעת קדשו שכאשר מתעוררת שאלה לגבי ברית מילה אין לסמוך על הרופאים אלא אך ורק על דעתם של המוהלים כי הם מבינים יותר טוב, בכל פעם שנשאל רבינו על תינוק עם צהבת או שאר עניינים היכולים לדחות ברית היה מצוה לשאול את המוהל ולא את הרופא, זכורני מעשה שהיה בתינוק שהיה מוכן לברית וגם הסעודה היתה מוכנה בכל מכל כל, אך לתינוק היתה צהבת, הרופא טען שאין כל חשש והוא מסכים לקחת אחריות על התינוק, ואילו המוהל אמר שבמצב כזה אין לעשות את הברית, רבינו הקדוש המקור ברוך זי"ע ציוה לשמוע בקול המוהל והברית נדחתה: (טובות זכרונות)

מסירות נפש מהציבור ללכת לברית: סיפר ר' אברהם הנדל, פעם באמצע החורף של שנת תשי"ג כאשר בגיטו השתרר משטר דכאון של מחנה ריכוז נאצי מובהק בא אלי האדמו"ר מפיסאצנה רבי קלונימוס קלמיש שפירא הי"ד, והזמינני ללכת אתו לערוך ברית מילה בחשאי באחד מבתי הגיטו העומדים על הגבול, הרבי מפיסאצנה היה מוהל מומחה אבל בתנאי הסכנה של הגיטו לא רצה למול את הילד הזה שהיה כבר בן כמה חדשים בלי נוכחותו של רופא מנתח, כגון ד"ר סולובייציק, נאלצתי לאמץ את כל כוחותי כדי להשיג צו תנועה מיוחד עבור ד"ר סולובייציק כאילו יש לו לסדר בעיה רפואית דחופה "עבור השופ". עד יומי האחרון לא אשכח את החוויה הזאת, על פי פקודת הרבי גייסתי מנין, והלכנו כולנו בדרך די מרוחקת ומאוד הרפתקנית למן מושב השופיים שברחוב נובוליפיה עד לגבול הגיטו ליד רחובות לשנו וזיילאזנו, ערימות שלג מילאו את הרחובות כל צעד היה בחזקת סכנה, נכנסנו לבית צפוף ומצאנו את אם הילד שפרצה בבכיות נוראות, בעלה נלקח ממנה למחנות העינויים באיזור לובלין, והיא היססה כל הזמן למול את הבן, אולי תוכל להסתירו ולהצילו אצל משפחה גויית, אבל מכיון שהיא מודאגת מאוד מגורל בעלה הזקוק לרחמים, איננה רוצה להחזיק יותר ילד ערל, ולכן היא מבקשת למול את בנה והיא מתחננת אצל רבוננו של עולם להציל בזכות זו את בעלה באשר הוא שם, לשמע התחנונים האלה פרצו כולם בבכי נרגש, וכך נערך הברית בשטף של דמעות, ורק כאשר ר' זושא פרידמן שהיה אחד מן המנין פתח לשיר בניגון חסידי צוהל את סדרת הרחמן הצטרפו כולם לשירה האדירה זו של קידוש השם, הריני מעיד עלי שמים וארץ שכל אחד מן המנין סיכן בפשטות גמורה את חייו בלכתו אל הברית, כי כל יהודי שנתפס בחוצות הגיטו מיועד היה להיהרג בו במקום: (בדרכי ווארשה אבלות)

הליכה בפרסום לברית: הרב הקדוש המפורסם מו"ה נתן דוד זי"ע משידלאווצי כשהיה הולך בעירו להיות סנדק בברית מילה ומהסתם בעת הקור שלא היו יכולים להביא הילד אליו לבית המדרש, ושמעתי שאמרו לו ההולכים אתו לקצר הדרך במבואות קטנים והוא לא רצה לילך רק דרך רחוב הגדולה והשוק משום כבוד המצוה ע"כ, אמרתי, כי דרך הצדיקים ודרכם בקודש יש לו מקור נאמן בקודש בגמרא בפרק רבי אליעזר דמילה, שאמרו ששלא בשעת הסכנה מעלהו לסכין איזמל של מילה בנשאו בשוק לעין כל משום חיבוב מצוה עיי"ש, והוא פשוט שאין בזה צורך כלל להמילה במה שיגלה האיזמל וישארה בפרהסיא בשוק אלא רק משום חיבוב מצוה הגדולה להראות לעין כל בשוק גודל ערכה כמפורש שם, והכי נמי דרך הצדיק, וזה פשוט: (דברי תורה מונקטש)

טעם שאין אומרים תחנון כשיש מילה: שמעתי מפי הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף ז"ל טעם לכך, על פי מה שכתב השדי חמד שהאומר וידוי בלא כוונה ראויה ולשם שמים עווננו גדול יותר מאילו לא אמרו כלל, ועליו אמר הכתוב בפיו ובשפתיו כבדוני וליבו רחק ממני, ובעת שיש שם שמחה קשה לכוון כראוי: (ברית ציון)

היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בהדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3700 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות